

[Socialministeren.]

er det, Socialreformen gør. Det vil aldeles ikke føre til større Udgifter end at fortsætte med den planløse Ordning, vi har, medmindre jeg har Ret i, som jeg sagde forleden, at det er Venstres Mening, at vi skal naa ned til en ren Proletarisering af den fattigste Del af Befolkningen. Men det tror jeg heller ikke, man staar sig ved. Det er en Betragtning, som overhovedet ikke synes at kunne komme indenfor Venstres Hjørner, hvor velkonserverede de i øvrigt er, at det allerfarligste, der kan ske, er, hvis det Grundlag, hvorpaa Socialreformen eller den danske Sociallovgivning hviler, med de ganske overordentlig store Bidrag fra de forsikrede selv, svigter. Disse Love her er et Forsøg paa at bevare og støtte dette Grundlag til Trods for de meget daarlige Tider for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Hvis dette Grundlag svigter, saa vil vi faa ganske anderledes alvorlige Udgifter her, i hvert Fald saa længe den Grundlovsbestemmelse bestaar, at det offentlige er forpligtet til at forsørge enhver, som ikke kan ernære sig og sine, og den Grundlovsbestemmelse faar Venstre svært ved at op hæve. Der er altsaa ikke Tale om nogen Letsindighed, men der er Tale om det modsatte efter min Opfattelse, der er Tale om at gøre et Forsøg paa at bevare den Lovgivning, som vi i de sidste 30 Aar har haft her i Landet, at støtte og udbygge den, saaledes at den ikke synker sammen paa Grund af de daarlige Kaar, der hersker i den mindst bemidlede Del af Befolkningen. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at jeg havde erklæret mig villig til at forhandle om de enkelte Takster o. s. v. Jeg havde flere Gange to Aar i Træk talt kønt om den Prisregulering, som jeg var villig til at gaa med til, men hvis denne Prisregulering var mere end en Talemaade, saa burde jeg nu have indarbejdet Ændringsforslag sammen med de andre Ændringsforslag, men det turde jeg naturligvis ikke — af Hensyn til Vælgerne, føjede den ærede Ordfører til. Han mente nu ikke Vælgerne, han mente Venstres Presse, fordi han har en levende Erindring om, hvordan han selv og Venstres Presse behandlede mig, den Gang jeg havde Mod til at forelægge Socialreformen, og denne paa visse Omraader indeholdt Nedsættelse af Taksterne, takket være den Politik, der tidligere var ført, hvorefter Taksten for ensartede Tilfælde laa helt forskelligt, fra 330 Kr op til 800 Kr., saa jeg var nødt til at regulere om. Da fandt denne saglige Betragtning overhovedet ikke Ørenlyd hos Venstre, og med det ærede Medlem i Spid-

sen benyttede Venstres Presse paa en hvilken som helst Maade, den kunde, den mest demagogiske Agitation for at skjule, hvad det var, Socialreformen sagligt gik ud paa. Det er denne Frygt, det ærede Medlem taler om, men den nærer jeg ikke. Naar Prisreguleringen ikke er indarbejdet i Socialreformen, kommer det af en ganske anden Grund. Det kommer af den Grund, at hidtil har man fra Oppositionens Side, i hvert Fald fra Venstres Side, overhovedet ikke været villig til nogen virkelig Forhandling om Socialreformen. Man har overhovedet ikke stillet et eneste Ændringsforslag de Gange, man er blevet opfordret til at stille Ændringsforslag, og saa længe jeg ikke kan se, at der er nogen som helst Alvor i det høje Folketings, specielt Oppositionspartiernes Behandling af denne Sag, saa længe udleverer jeg ikke en Prisregulering, som maaske aldeles ikke vilde passe efter de Forhold, der foreligger i det Øjeblik, det er en Realitet. I samme Øjeblik, Venstre vil gaa ind for en alvorlig Forhandling i Udvalget, skal mit i øvrigt udarbejdede Forslag komme til at foreligge ganske uden Hensyn til Sindsbevægelser overfor Vælgerne. Jeg er parat, naar bare det ærede Medlems Parti er parat til at handle sagligt i Stedet for politisk.

Jeg bør dog her gøre den ærede Ordfører en Undskyldning, han havde virkelig en saglig Bemærkning i sit Foredrag, idet han spurgte, om det ikke var et rimeligt Krav, at Refusionsordningen ændredes under Hensyn til Forskydningen, der var foregaaet i det økonomiske Niveau, og det ærede Medlem sigtede her til, at Forholdene paa Landet, i hvert Fald i Landbruget, i Mellemtiden var blevet saa meget ringere, at der var Grund til at se paa Refusionsordningen. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører vilde have gjort disse Bemærkninger, hvis han havde sat sig ind i Refusionsordningen, og jeg henviser her til § 77, hvor der staar, at de Beløb, der skal være Genstand for mellemkommunal Refusion, fordeles paa samtlige Kommuner med $\frac{1}{3}$ i Forhold til Indbyggerantal, $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede Indkomstbeløb og $\frac{1}{3}$ i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der er fritaget for kommunal Ejendomsskyld og Grundskyld. Hvis det ærede Medlem har Ret i, at der er sket saa store Forskydninger, og at disse Forskydninger i Kraft